

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarlon Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de flecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

○○○○○○

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Interpelarea d-lui Octavian Goga la Cameră. — Bilanțul băncii „Albina” pe 1933. — Situația.

Interpelarea d-lui Octavian Goga la Cameră.

Fragment privitor la băneile românești din Ardeal.

În ședința dela 3 Martie a. c. a Camerei Deputaților, dl Octavian Goga, președintele Partidului Național-Agrar, a interpelat Guvernul în legătură cu primordia străinilor în România. O parte din această mare interpelare se referă și la instituțiile românești de credit din Transilvania, invocând date din broșura „Solidarității” apărută în 12 pto., precum și date servite de dl Leon Bancu, Năsăud, și pentru aceste motive ținem de datoria noastră să publicăm la loc de onoare fragmentul, care privește instituțiile noastre.

În acelaș timp mulțumim, sincer și călduros, dlui Octavian Goga pentru această faptă, care îi face cinste nu numai ca fiu al Ardealului, ci și ca bun Român și patriot.

Nădăjduim, că exemplul dat de dl Octavian Goga în cauza băncilor românești din Ardeal, va fi urmat cu aceeaș căldură și înțelegere din partea tuturor șefilor de partide, ca și de toți reprezentanții de seamă ai vieții noastre publice și de Stat.

Și mai nădăjduim, că și ceilalți fii ai Ardealului, cari — cu foarte rare excepții — ne-au dat cu totul uitării până acum, se vor întoarce pe calea cea bună: Pe calea interesului adevărat al Românilor de aci din Transilvania și implicit cu acest mare interes, pe calea interesului adevărat al Românilor de pretutindeni.

Căci a servi interesele românești ale unei mari provincii românești, înseamnă a servi românismul.

Și pentru ca să revenim la acei fii ai Ardealului, cari tac încă și astăzi, când este vorba de instituțiile românești de credit din Ardeal — tac în mod aproape vinovat, săvârșind un păcat greu împotriva elementului românesc din Ardeal — le amintim și un al doilea exemplu, foarte frumos și el, și înălțător în acelaș timp, din toate punctele de vedere.

Le amintim exemplul dat de persoane proeminente, și chiar de partide întregi cu șefi din Vechiul-Regat, cari, fără a fi fost măcar o singură dată solicitați din partea noastră, ne-au luat, ei, din propria lor inițiativă și bazați pe trecutul nostru profund național și românesc, apărarea, cerând în termeni CATEGORICI despăgubirea băncilor românești din Ardeal din partea Statului.

Numele partidelor și al acestor bărbați — bărbați cu adevărat și Români, mari Români — îl poate găsi oricine, dacă răsfoiește broșura „Solidarității” apărută în 12 Februarie 1934 la Sibiu.

Iar dacă mai eri Ardelenii nostri se scuzau cu ortodoxia noastră în materie de creanțe, astăzi și această scuză a căzut definitiv, căci noi am declarat-o oficial, că suntem învoșiți cu o *conversiune largă*, pe lângă condiția să fie și *finanțată*.

Prin urmare, apărându-ne pe noi, nu mai pot spune astăzi, că pierd voturi; dimpotrivă, oricine va face un bine acestui Ardeal prin repunerea în situație de bună funcționare a instituțiilor românești de credit, va dobândi nu numai voturi, ci și recunoștința unei întregi provincii, pe care o va fi scoțând din mizeria economică în care înoată astăzi, sufocându-se.

Nădăjduim, că măcar acum în ceasul suprem, acești fii ai Ardealului, pe cari noi i-am sprijinit de aproape în lupta lor românească dinainte de războiu, își vor aduce aminte de cetățuile, cari le făceau fală în fața asupritorilor și le serveau totodată și garanția

cea mai solidă, că acțiunea lor va fi deaproape sprijinită și secundată de băncile românești, pentru cari astăzi, ca și eri, le-a amuțit graiul.

Noi suntem gata să trecem peste aceste greșeli, dar așteptăm în schimb ca acum, în acest ceas de cumpănă, să se strângă cu toții și cu dragă inimă în jurul unui steag, care are înscris în faldurile lui deviza, pe care noi am urmat-o șase decepții fără întrerupere: Ridicarea elementului românesc din tot cuprinsul Transilvaniei.

Istoria îi va răsplăti, dacă vor înțelege cu adevărat această deviză MĂCAR ACUM, și aceeași istorie îi va pomeni cu muștrări amare și acuză grele, dacă se vor dovedi surzi la strigătul nostru și la durerile Ardealului românesc.

Și acum iată și textul frumoasei interpelări a dlui Octavian Goga:

În Ardeal, înaintea războiului, poporul românesc, în lupta lui economică pentru a se afirma, a ajuns la întemeierea unei rețele de bănci, destul de puternică. Aproape două sute este numărul băncilor din Ardeal, cari în cursul vremii au afirmat ideia noastră națională, ideia noastră de apărare.

Cum erau aceste bănci? Nu erau institute de exploatare. Am aci, în fața mea, o carte apărută acum, în care se dă un tablou nominal al tuturor fondatorilor Băncii „Albina” înainte cu 50 de ani. Este foarte interesant de constatat, că numai două persoane au câte o sută de acțiuni — frații Mocsoni — câteva persoane au 50 de acțiuni, iar 1450 este numărul fondatorilor Băncii „Albina”. Dar toate aceste bănci nu erau bănci de exploatare. Erau băncile în cari țăranul nostru își punea prisosul lui, și mica noastră burghezie, care începuse să se înfiripeze, își aduna acolo economiile ei. Domnilor cum au fost aceste bănci, dați-mi voie să vă citez o foarte nimerită caracterizare. Iată ce zice cineva, vă voi spune pe urmă cine: „Puterea capitalistă a băncilor românești în Ardeal și Banat se rezema pe modestele gospodării țărănești dela care aduna depozite spre fructificare și cărorora le acorda tot felul de credite. Cu excepțiunea câtorva bănci mai răsărite, mai toate aceste institute de credit și economie erau așezate la țară, în mijlocul gospodăriilor țărănești, pentru binele căroră lucrau. Numărul românilor în orașele Ardealului fiind foarte redus, era firesc ca aceste bănci curat româ-

nești să aibă un caracter rural”. Iar, mai departe: „Dacă țăranul ardelean are astăzi gospodărie bună și destulă pricepere în meșteșugul ei, aceasta se datorește până la un punct și acestor modeste bănci, care lucrau fără ajutorul nimănu, rezemate totdeauna pe puterile lor proprii, atât de modeste”. Această binemerită caracterizare o face un om competent și a cărui competență nici du nu o tăgăduiți. Este o lucrare apărută sub titlul: „Organizarea de credit a României”, citez dela pagina 352, semnată de dl Victor Slăvescu, actualul ministru de Finanțe.

Domnilor, cum spun nu erau institute de exploatare. Noi nu puteam să facem cooperatie în Ardeal, pentru că atunci ar fi trebuit să admitem injecțiunile organelor de stat. Am făcut pur și simplu aceste bănci. Cât de mult aprecia regretatul Ionel Brătianu rolul băncilor din Transilvania, care parcelau pe vremea aceia moșiile ungurești și întărea deci osatura elementului românesc din Transilvania, vă arată un singur gest al lui. În anul 1909, Banca „Albina” din Sibiu se găsea într’o situație catastrofală, băncile dela Budapesta îi tăiasc scontul. Am venit aici la București și am arătat răposatului Ionel Brătianu care este situația, și dânsul în acele vremuri când puteau să intervină grave consecințe între mica Românie și marea Austro-Ungarie, a făcut ca dela Banca Națională să se treacă prin filiera Băncii Românești 4 milioane Lei-aur pentru a se pune la dispoziția Băncii „Albina”.

Iată deci cum erau apreciate aceste bănci. Ce ar fi fost mai logic? Ca politica de stat a României la care s’a unit Ardealul, să se fi grefat pe această moștenire, adică politica de reescont a Băncii Naționale, întărind rețeaua băncilor române din Ardeal, să se meargă înainte pe acest drum. Nu s’a făcut acest lucru. În loc să se facă o politică de reescont cu băncile din Ardeal, s’au instalat pe tot teritoriul Ardealului sucursalele băncilor dela București, trecând în conștiința publică de acolo adagiul: „nu vine un frate, ci vine un concurent”.

Și atunci, domnii mei, care este consecința: în raport cu băncile minoritare? Băncile românești din Ardeal au slăbit, — acum se îngroapă, cadavrul lor este

însă mai vechi. Eu vă voi citi câteva cifre în raport cu băncile minoritare. Băncile minoritare au avut o dublă moștenire, adevărat un dublu ajutor; pe de o parte au fost ajutate de reescontul dela București, pe de altă parte au fost ajutate de reescontul dela Budapesta. Și așa de mult s'au întărit încât afirm că după 10—15 ani de stăpânire politică a României, Ardealul a rămas și pe mai departe în sfera de influență economică-financiară a Budapestei. Acest lucru de altfel se va desvela din cifrele pe care îmi voi permite să vi le citesc.

A apărut un studiu datorit domnului Leon Baneu, directorul Băncii Aurora, din Năsăud, în care se arată că în Ardeal sunt 290 de bănci minoritare cu un capital social în valoare de 3.395.000.000 Lei, — aceasta la 1930 — față de 156 bănci românești cu un capital social de Lei 1.163.000.000. Prin urmare băncile românești la o populație de trei ori mai mare față de cea minoritară, au un capital social 2 miliarde în minus față de băncile minoritare; atunci, vedeți du, care este raportul economico-financiar între elementul românesc din Ardeal și elementul minoritar.

Aceste date statistice arată cum băncile românești au beneficiat în acest timp de un reescont de un miliard 265 milioane, iar băncile maghiare de un miliard 300 milioane. Băgați bine de seamă, domnilor: reescontul băncilor maghiare din Ardeal era mai mare cu 100 de milioane decât reescontul băncilor românești! Dar acest reescont al băncilor maghiare era maximat și de reescontul pe care îl aveau la Budapesta.

Nu vreau să vă obosesc prea mult cu cifre și de aceea vă voi arăta numai beneficiile. Beneficiul net al băncilor românești în anul 1930 era de șapte milioane 641 mii, pe când beneficiul net al băncilor maghiare era de 73 milioane. Deci, beneficiul net al băncilor maghiare era de 12 ori mai mare decât beneficiul net al băncilor românești din Ardeal. Raportați, vă rog, numărul Românilor din Ardeal la numărul maghiarilor din Ardeal, și veți vedea unde este bogăția și unde este sărăcia.

Dar veți zice: s'au moștenit aceste bănci puternice din trecut. Nu este așa! Fiindcă îmi voi permite să vă citesc numai

câteva date dintr'o curbă reprezentând dezvoltarea băncilor ungurești din Ardeal. Iată, băncile ungurești din Ardeal aveau în 1922: capital 178 de milioane; în 1929, 625 milioane; rezerve în 1922, 54 milioane și în 1929, 300 de milioane; debitori în 1922, 1.283.000.000 și în 1929, 6.000.000.000, ceea ce înseamnă că dezvoltarea cea mare a băncilor maghiare s'a făcut sub regimul românesc, și că aceste bănci n'au moștenit osatura economică și financiară puternică din partea regimului maghiar, ci că această osatură s'a creiat sub stăpânirea românească. (Aplauze pe băncile partidului național-agrar).

Bilanțul băncii „Albina“ pe 1933.

Între inserațiunile numărului nostru trecut banca „Albina“, Sibiu, și-a dat publicității bilanțul pe anul de gestiune expirat, al 61-lea al existenței sale și al treilea dela declararea crizei creditului prin care trecem.

Bilanțul acesta, compus cu scrupulozitatea tradițională la acest vechiu institut financiar, prin cifrele, ce prezintă, reoglindește, în continuare, efectele dezastruoase pentru creditul privat, ale nefastelor legi de conversiune, ce s'au făurit în serii în anii ultimi, de guvernele, ce s'au perondat.

Totalul activelor, care la finele anului 1932 a arătat, față de 1931, o reducere de rotund Lei 235 milioane, a suferit în anul 1933 o nouă diminuare de rotund Lei 108 milioane, la Lei 1.320,653,388.

Reducerea se datorește lipsei de afaceri noi de credit și încasării-licuidării creanțelor existente. Astfel Scontul (Cambiile) s'au redus cu rotund Lei 8 milioane, la Lei 288 milioane; Creditele cambiale cu acoperire ipotecară cu rotund Lei 37 milioane la Lei 489 milioane, iar Creditele de Cont-Curent cu rotund Lei 61 milioane la Lei 411 milioane.

Celelalte poziții ale activelor arată față de anul precedent diferențe de mai puțină importanță.

Bilanțul pe 1933, cu toate dificultățile mari și multiple, ce au fost de învins, a fost încheiat și de astădată, după metoda urmată în trecut, cu totala omitere a dobânzilor restante, ce reprezintă de sigur o sumă importantă, și cu valoarea mobilărilor, care asemenea se urcă la o sumă respectabilă — integral amortizată.

În ce privește posturile pasive Fondul de rezervă și cel pentru creanțe dubioase, acesta din urmă dotat din beneficiu cu Lei 3.721,530 se cifrează cu suma de Lei 82.500.000 rotund, și prezintă, față de 31 Decembrie 1932, o reducere de rotund Lei 6 milioane, prin amortizări efectuate.

Depunerile spre fructificare, din cari, „Albina“ a replătit peste Lei 305 milioane în anul 1932, prezintă la finele anului 1933, o nouă reducere de rotund Lei 100 milioane la suma de Lei 702¹/₂ milioane.

Va să zică în curs de 2 ani, în anii 1932 și 1933 „Albina“ a restituit depunătorilor săi, cu toată criza cumplită de încredere și secarea tot mai simțitoare a surselor de venituri, resp. de încasări dela debitorii, demoralizați prin legile de conversiune — impozanta sumă de Lei 405 milioane.

O prestațiune sigur remarcabilă și deamă a fi relevantă.

Depozitele în cont-curent, prezintă la finele anului 1933, suma de Lei 34.355,000 și sunt în creștere față de 1932 cu Lei 3.400,000.

Reescontul și Girurile la Banca Națională a României, se cifrează la finele anului 1933 cu Lei 371.700.000 sumă, în cifre rotunde, egală cu situația acestor posturi la finele anului precedent 1932.

Mai relevăm, dintre pasive, postul Diverse conturi creditoare cu Lei 5.800.000 rotund, în reducere față de 1932 cu Lei 5.100,000 și Dobânzile transitoare anticipate pro 1934, cu Lei 4 milioane rotund, în reducere față de anul precedent cu Lei 860,000 — deși încasările din **dobânzi**, în 1933, sunt cu rotund Lei 20 milioane inferioare încasărilor din anul precedent 1932.

Ravagiile produse de legile de conversiune și de demoralizarea debitorilor la bănci, o ilustrează foarte pregnant veniturile brute realizate. Astfel și „Albina“, față de Lei 103 milioane venit brut, cât a putut arăta pentru anul 1932, a realizat în anul expirat, 1933, cu rotund Lei 30 milioane mai puțin și anume Lei 73 milioane.

La posturile de cheltuieli se arată în 1933 reduceri foarte însemnate față de 1932.

Dobânzi după depuneri, a căroră plată nici o clipă n'a fost suspendată, ci numai redusă, și dobânzi după reescont la Banca Națională a României „Albina“ a plătit în 1933 în cifră rotundă Lei 43.800.000, cu Lei 27¹/₂ milioane mai puțin decât în 1932.

Remarcabile reduceri s'au operat la Cheltuielile generale, cari sunt cu rotund Lei 6 milioane mai mici decât în 1932, cifrându-se cu Lei 23.800.000 față de Lei 29.200.000 în anul precedent. Cea mai însemnată reducere este la Salare de rotund Lei 4 milioane, la Imprimare, porto, registre de Lei 1.400.000 și la Impozite rotund Lei 600.000.

Beneficiul net propriu al anului 1933 se cifrează cu Lei 5.923,575 (în 1932 Lei 3.183,429), la care adaugând suma reportată din 1932 de Lei 2.975.000 rezultă Lei 8.898,575, iar din suma aceasta deducând dotațiunea fondului pentru creanțe dubioase în sumă de Lei 3.721,530, rezultă ca Beneficiu net, la dispoziția adunării generale, suma de Lei 5.177,045.

Consiliul de administrație, în considerarea faptului, că pe anul 1932 acționarii n'au beneficiat de nici un dividend și având în vedere, că un număr important al acționarilor sunt văduve, orfanii și oameni în situații modeste, precum și diferite fonduri și fundațiuni bisericesti, culturale și caritative, propune adunării generale, convocată pe 31 Martie a. c. distribuirea unei modeste dividende de 3% brut, restul având a se repartă în favorul beneficiului a. v.

Propunerea Consiliului de administrație credem că va întâmpina aprobarea înțelegătoare a tuturor factorilor în cădere și interesați, ca o măsură și justă și umană.

Situația.

Sunt multe și complicate problemele, cari preocupă viața noastră de toate zilele. Nestabilitatea survenită în orândueile actuale ale omenirii și nesiguranța zilei de mâine, fac imposibilă găsirea remediilor pentru lecuirea relelor.

Pentru noi principalele probleme ce se pun și cari au o înrăurire asupra activității economice a pieții noastre sunt: Conversiunea datoriiilor și reglementarea comerțului exterior cuprinzând susținerea leului actual.

Cât privește problema conversiunii eu cred că o soluționare dreaptă și definitivă este imposibil de găsit, față de debitorii, pentru cari guvernul se vede că a adoptat hotărârea de a le ierta o parte din datorii stau tot atâția creditori. Cu aceștia cari înainte de dezastru alimentau specula și prin urmare inițialiva de întreprindere și viață economică, ce se va întâmpla. Ce vor face băncile păgubite prin conversiune cu zecile sau de sigur — sutele de mii de deponenți a căror averi sau mai bine zis economii le-au fost încredințate? Deocamdată, prin amânările adoptate toată lumea s'a menținut pe poziții, și și-au văzut de treburile zilnice în speranța unei minuni salvatoare. Și situația nu se poate zice că ar fi insuportabilă. Băncile mari satisfac integral deponenții. În celelalte cercuri bancare atinsă chiar la conversiune se întrevăd oarecari posibilități de îndreptare. Intr'un cuvânt pe trunchiurile vechi lovite de paralizie se observă răsărind lăstari noi sănătoși. Sunt presemne de posibilitatea unei vieți noi rodnice. După clipele de groază prin cari au trecut în ultimii doi ani, băncile mai de seamă anunță pentru anul trecut dividende. Semne că au început să-și revină.

Oare o soluționare bruscă sau mai bine zis brutală a problemei în folosul debitorilor nimicind pe creditori va aduce foloase mai pozitive? Oare printr'o astfel de soluționare se va putea ajunge la refacerea creditului atât de mult dorit de conducătorii vieții noastre financiare în frunte cu dl Guvernator al Băncii Naționale.

Folosul debitorilor beneficiari se poate vedea din următoarea întâmplare dela una din marile bănci din capitală, — la ghișeu ei unul din clienți mari debitori — om cu mare greutate — susținea că în fine cu jumătate preț se va achita de datoriile sale. Directorul general fiind sesizat de ținuta dlui debitor a venit la ghișeu și la avizat că Banca va fi foarte fericită dacă în termen de ar putea ajunge la transacție, pierzând 50% din capital. I s'a pus însă în vedere, că pentru viitor orice legătură cu dl debitor va fi ruptă și ca atare nu mai are ce căuta în Bancă.

O parte din creditori vor cădea, cei rămași însă vor pune la index pe Dnii debitori profitori ai conversiunii, punându-i în viitor în imposibilitate de a mai beneficia de credit.

În zilele din urmă scrisurile financiare urbane București au fost oferite la 28%, iar cele rurale nu au amatori nici măcar la 26%. Se vede că guvernul a ales soluția de a omorî creditul.

* * *

Cât privește contingentarea, aceasta este o problemă foarte complicată.

Felul cum Banca Națională exercită controlul operațiunilor ne face ca să trăim de pe o zi pe alta și ca să putem să ne procurăm materiile prime din străinătate de care avem absolută nevoie, căci pentru acestea se capătă devise.

Balanța plăților nu se poate preciza în ce stare este.

În târgul liber aurul este taxat cu 32% agio, iar valutele cu 25—26%.

Bursa este foarte vioaie. Deși operațiunile nu sunt prea multe, cumpărându-se continuu marfă ce se retrag apoi din circulație, prețurile s'au urcat simțitor.

Se fac plasamente și în vederea rentabilității, aproape toate hârtiile dând dividend dar și pentru asigurarea contra inflației.

Hârtii, cari de ani de zile nu au fost căutate azi au cursuri bune.

București.

REMIZIBR.

„ARMONIA“, Cassă de economii, societate pe acțiuni — Cincul.

CONVOCARE.

P. T. Domnii acționari ai casei de economii „ARMONIA“, societate pe acțiuni, Cincul se invită în sensul §§-ilor 14—27 din statute la

a XXX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Cincul, la 23 Aprilie 1934, la 10 ore a. m., în localul institutului.

PROGRAM:

1. Raportul Consiliului de administrație;
2. Prezentarea Bilanșului încheiat la 31 Decembrie 1933;
3. Alegerea alor 2 membrii în Consiliu de administrație;
4. Deciderea asupra amortizării pierderii;
5. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari voesc a participa la această adunare generală în persoană, sau prin pleni-potențiași, sunt rugați a-și depune la cassa societății, sau la „Furnica“ cassă de economii în Făgăraș, acțiunile și procurele, cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală.

Consiliul de Administrație.

„FURNICA“, cassă de economii, soc. anonimă în Făgăraș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai casei de economii „FURNICA“, societate anonimă în Făgăraș, se invită prin prezenta, în virtutea Art. 19 din statutele societății la

a L-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Făgăraș, Sâmbătă la 24 Martie 1934, ora 10 a. m., în sala de ședințe a institutului.

OBIECTE:

1. Raportul anual al Consiliului de administrație, Bilanțul anului 1933 și raportul Censorilor;
2. Decidere asupra menținerii sau disolvării societății;
3. Alegerea conform Art. 35 din statute a 3 membrii în Consiliul de administrație, în locurile devenite vacante;
4. Alegerea censorilor pe 3 ani;
5. Stabilirea jetoanelor pe 1934.

Domnii acționari, cari în sensul art.-lor 22 și 23 din statutele societății, voiesc a participa la această adunare, în persoană sau prin împuterniciți sunt rugați a-și depune acțiunile și procurile la cassa societății sau la „ALBINA“, institut de credit și de economii Sibiu și la sucursalele sale, cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală.

Făgăraș, la 22 Februarie 1934.

Consiliul de administrație.

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1933.		Pasiva.		
	Lei	b.		Lei	b.	
Cassa în numărar		81.748	—	Capital societar	10.000.000	—
Cambii	55.076.107	—		Fond de rezervă	3.359.925	—
Credite camb. cu asig. hip.	16.675.159	—	71.751.266	—		4.913.360
Credite de cont-curent			10.772.793	—		2.071.985
Efecte publice și acții			2.865.171	—		59.452.452
Casele institutului (4 imobile)	6.000.000	—		Fondul de pensuni al funcționarilor		4.480.742
Amortizări	240.000	—		Conturi curente creditoare		11.612.905
Realități de vânzare			5.760.000	—		611.610
Mobilier	200.000	—		Reescont la Banca Națională		280.000
Amortizări	16.306	—		Dividendă neridicată		596.507
Diverse conturi debitoare			183.694	—		
			634.232	—		
			94.019.516	—		94.019.561

Debit.		Contul Profit și Pierdere la 31 Decemvrie 1933.		Credit.		
	Lei	b.		Lei	b.	
Dobânzi de reescont la B. N. R.		639.558	—	Dobânzi dela cambii	849.078	—
Salare		795.500	—	" " " cambii cu asig. hip.	714.904	—
Jetoane		48.602	—	" " " conturi-curente	35.704	—
Spese de birou		151.523	—	" " " efecte publice și acții	73.958	—
Impozite		498.176	—	Chirii	569.191	—
Amortizări		256.306	—	Venit dela monete	38.896	—
				Proviziuni	107.999	—
			2.389.665	—		2.389.665

Făgăraș, la 31 Decemvrie 1933.

Matei Jiga, m. p., director executiv.

George Frâncu, m. p., contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

Dr. A. Micu m. p., președinte.
Ioan Greu m. p.

Nicolae Borzea m. p.

Constantin Pop m. p.

Dr. G. Cornea m. p.

Clemente German m. p.
Ioan Vătășian m. p.

Subsemnații censori am examinat conturile prezente pe care le-am aflat în ordine și consonanță cu registrele societății.

Făgăraș, la 3 Martie 1934.

Traian Păcală m. p., președinte.

Ioan Rebegea m. p.

Dr. Dumitru Frâncu m. p.

Nicolae Vijoli m. p.

Octavian Popa m. p.

„DACIA TRAIANĂ“, institut de arte grafice, de editură și compactorie s. p. a., Sibiu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de arte grafice, de editură și compactorie „DACIA TRAIANĂ“ s. p. a., Sibiu, sunt invitați în virtutea §-lui 12 din statute la

a XIII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în Sibiu *Joi, la 29 Martie 1934, la orele 6 p. m.*, în localul societății (Piața Unirii Nr. 7) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe 1933 și Raportul censorilor;
3. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Censorilor;
4. Hotărârea privitoare la distribuirea profitului net;
5. Fixarea marcelor de prezență;
6. Integritatea Consiliului de Administrație.

Domnii acționari sunt rugați să depună acțiunile la băncile „ALBINA“, „BANCA CENTRALĂ“ sau la casa societății cel mult până la 26 Martie a. c. Sibiu, la 5 Martie 1934.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

Activa.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1933.

Pasiva.

		Lei b.				Lei b.	
Casa numerar	50.847.—			Capital	2,000.000 —		
Disponibil	110 089.—	160.936.—		Fondul de rezervă	915.890.—		
Diverse materiale	1,182 838.—			„ „ pensii	127.115.—		
Mașini, Litere, Scule	893.545.—			Rez. pt. creanțe dub.	84.000.—		
Amortizări	84.031.—	809.514.—		Div. neridicată	33.476.—		
Diverși Debitori	3,341.536.—			Diverse cărți	100.134.—		
Colori	15.142.—			Diverși creditori	2,426.567.—	5,687.182.—	
Cărți proprii	41.139.—			Profit transpus din anul 1932	14.326.—		
Cărți literare și școl.	221.250.—			Profit net	70.847.—	85.173.—	
		5,772.355.—				5,772.355.—	

Debit.

Contul Pierdere și Profit la 31 Decembrie 1933.

Credit.

		Lei b.				Lei b.	
Amortizări	84.031.—			Profit transpus din 1932	14.326.—		
Cheltueli de administrație și impozite	1,472.178.—	1,556.209.—		Diverse venituri dela tipografte și compactorie	1,627.056.—		
Profit transpus din anul 1932	14.326.—						
Profit net	70.847.—	85.173.—					
		1,641.382.—				1,641.382.—	

Sibiu, la 31 Decembrie 1933.

Dumitru Eli, director-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Ioan Bunea m. p., Dr. N. Comșa m. p. Const. Popp m. p. I. Bratu m. p.
președintele Cons. de adm.

I. Rebega m. p. Dr. N. Cristea m. p. Tr. Preda m. p. Teofil Roșea m. p.
Dr. H. Petra-Petrescu m. p. Valer Milea m. p. G. Joandrea m. p.

Subsemnatul Comitet de censori am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele societății.
Sibiu, la 24 Februarie 1934.

COMITETUL DE CENSORI:

Anghel Bena m. p., președinte. Nicolae Frâncu m. p. Nicolae Petrușiu m. p.
Ioan Popa-Nartea m. p. Romul Pop m. p.